

הישיבה ה-55 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה
מיום ראשון, ט"ו בכסלו תשע"ב (11.12.2011)

עיריית אריאל

הישיבה ה-55 (שלא מן המניין) של מועצת העירייה

מיום ראשון, ט"ו בכסלו תשע"ב (11.12.11)

נוכחים:

מר אלי שבירו	- מ"מ וסגן ראש העיר
מר יחיאל טוהמי	- סגן ראש העיר
גב' לודמילה גוזב	- סגנית ראש העיר
מר פבל פולב	- חבר מועצת העיר
מר יוסי חן	- חבר מועצת העיר
מר עמנואל יעקב	- חבר מועצת העיר
גב' שירה דקל	- חברת מועצת העיר
מר מקס צ'רנוגלז	- חבר מועצת העיר
מר אבי סמו	- חבר מועצת העיר

חסרים:

מר רון נחמן	- ראש העיר
עו"ד אריאל עזריה	- חבר מועצת העיר

משתתפים:

גב' נאוה בן הרוש	- מ"מ מנכ"לית העירייה
עו"ד שרון שטיין	- יועץ משפטי
מר אריה ברסקי	- מבקר העירייה
מר ג'והר חלבני	- גזבר העירייה
רו"ח רוני דנה	- רואה חשבון

על סדר היום :

1. דיון ואישור המלצת וסיכומי מבקר העירייה והועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2010.

לזימון צורפו:

- א. הדוח הכספי ליום 31 בדצמבר 2010 של משרד הפנים.
- ב. דו"ח הביקורת המפורט לשנת הכספים של משרד הפנים 2010.
- ג. **פרוטוקול ישיבת הועדה לענייני ביקורת רצ"ב מיום 27/11/2011 בנושא :**
הדוח הכספי ליום 31 בדצמבר 2010 של משרד הפנים.
דו"ח הביקורת המפורט לשנת הכספים של משרד הפנים 2010.

מר אלי שבירו: אני פותח את ישיבת המועצה שלא מן המניין מספר 55.

1. דיון ואישור המלצות וסיכומי מבקר העירייה והועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2010.

מר אלי שבירו: הדו"ח הכספי ל-31 דצמבר 2010 של משרד הפנים.

מר ג'והר חלבי: עם הדו"ח הכספי או הדו"ח המבוקר, אריה?

מר אריה ברסקי: המבוקר אני חושב.

מר אלי שבירו: המבוקר.

מר פבל פולב: תתחילו מה שנוח.

מר אריה ברסקי: ערב טוב לכולם. כפי שראיתם בפרוטוקול של הישיבה של

הוועדה לענייני ביקורת, כפי שציינתי שם, מדי שנה משרד הפנים עושה ביקורת בעירייה באמצעות רואה חשבון חיצוני. התוצר של עבודת הביקורת שלו מתחלק לשני חלקים: א. דו"ח כספי; ו-ב. דו"ח מפורט. כמדי שנה נהוג שוועדת הביקורת דנה בדו"ח המפורט ואילו ועדת הכספים דנה בדו"ח הכספי. מבחינת הפרוצדורה והחוק, קובע שהוועדה לענייני ביקורת צריכה לדון בכל דו"ח, בין השאר של מבקר מטעם משרד הפנים. ולכן גם אנחנו דנו בדו"ח המפורט.

אתם קיבלתם בחומר שלכם מן חוברת כזו, שהכותרת שלה – דו"ח כספי שנתי מבוקר. באמצע יש חוצץ ירוק. אני מבקש מכולם לפתוח את החוברת הזו לאחר החוצץ הירוק. הדו"ח הזה הוא בעצם דו"ח מילולי ובו המבקר מציין מספר נושאים שהוא נדרש על ידי משרד הפנים לבדוק והממצאים שלהם. אני מבקש את כולם לפתוח בעמוד מספר 7, שהכותרת שלו זה – פרק ג' – מעקב אחר תיקון ליקויים שהועלו בביקורות שנערכו בשנים קודמות.

הן משרד הפנים והן אני, אני רואה חשיבות רבה בתיקון הליקויים אשר עלו בדו"חות ביקורת בשנים קודמות. כי החוכמה זה לא רק לעשות ביקורת, להצביע מה לא טוב

ולהגיד איזה ליקויים יש. החוכמה זה גם לתקן את הדברים, כי זו בעצם המהות של הביקורת. לא סתם לכתוב מה לא טוב, אלא להעלות ליקויים במטרה שהם יתוקנו. ובכך ההתנהלות בכלל תשתנה.

וכמו שאנחנו רואים, בשנה שעברה בפרק ג', היו 5 ליקויים. אני אקריא אותם לצורך הפרוטוקול ונראה מה נעשה ומה לא נעשה בהם.

החלק הראשון מתייחס לביצוע התקציב הרגיל. התקציב הרגיל היה ליקוי שנה שעברה. דרך אגב, מי שזוכר שנה שעברה, הנושא המרכזי בדו"ח של המבקר מטעם משרד הפנים היה הנושא של התמיכות. מרבית הליקויים שהועלו התייחסו לתמיכות. ואנחנו רואים מה אנחנו עשינו בעקבות הדו"ח שלו. אז בסעיף ג(1) הוא כותב שרשימת תיוג לתקינות ושלמות מסמכי הבקשות, העירייה משתמשת ברשימת תיוג התואמת לנדרש בנוהל למעט אי דרישת אישור רואה חשבון כנדרש בנוהל. הנושא הזה תוקן. למעשה העירייה ביקשה את הדברים האלה, פשוט לא היתה רשימת תיוג. אז הוא בדק ב-'צ'ק ליסטי', הוא אמר – יש רשימת תיוג או אין? הוא ראה שאין, העיר על כך, בעקבות ההערה שלו הליקוי הזה תוקן וכיום יש רשימת תיוג.

2 – מינוי מפקח על השימוש בתמיכות. העירייה לא מינתה באופן פורמאלי מפקח על התמיכות כנדרש בסעיף 17.2 לנוהל. יצוין כי בהתייחס לשנת 2009 נערכו בדיקות מסוימות בגופים הנתמכים על ידי מבקר הפנים של העירייה, לרבות בדיקות עומק במספר עמותות. העירייה ציינה כי בשנת 2010 מינתה באופן פורמאלי מפקחת על התמיכות בהתאם לנוהל. מה שקורה שיש מפקחת, עובדת במחלקת הגזברות, אבל לא היה לה מינוי פורמאלי. היא עשתה את העבודה כמו שצריך, כפי שכתוב בנוהל, לא את המסמך הזה. הוא העיר על כך, העירייה קיבלה את ההערה, בעקבות כך גם יצא לה מינוי והליקוי הזה תוקן.

מר יוסי חן : הייתי אומר לך את הבדיקה הזו לעשות עכשיו, בשנה הזו. לא ב-2009 ששם היה 270,000 לכל ה... היום, כשזה מדובר בסכומים.

מר אריה ברסקי : או קיי. סעיף 3 – סדרי הדיון בבקשות לתמיכה, בסעיף 13.2 לנוהל נקבע כי לא תידון בקשה לתמיכה בוועדה המקצועית אלא אם כן נתקבלו כל האישורים והמסמכים הנדרשים וניתנה עליהם חוות דעתה של היחידה המקצועית בכתב. בעיריית אריאל השיטה לטיפול בבקשות התמיכה לשנת 2009 היתה שונה מן הנוהל, בכך שהוועדה והמועצה אישרו התמיכות לגופים המגישים בהתאם לתבחינים

שאושרו, ואילו הגזברות, לאחר קבלת דו"ח מבקר הפנים על תקינות הבקשה, אישרה את הסכום לתשלום.

פה, מהבחינה הזו, אני מסכים עם הדעה שלו. מה קורה? נוהל תמיכות נקבע על ידי חוזר מנכ"ל משרד הפנים 4/2006. בין השאר נקבע שם שלא תדון בקשה לעמותות שלא הגישו את כל המסמכים הנדרשים. מה קורה פה? בגלל שאנחנו בסך הכול עיר קטנה וכולם מכירים את כולם וכולם חברים של כולם, אז גם בניגוד להמלצה שלי, אני המלצתי לא לדון באותן בקשות שלא הביאו את כל המסמכים. הוועדה דנה בבקשות בכפוף לכך שימציאו את כל המסמכים ושאני אבדוק אותם. הם אישרו להם בכפוף להמצאה. אז הוא אומר שזה בניגוד לנוהל. מי שלא מביא – לא צריך לדון, ואנחנו בכל זאת דנו.

מר יוסי חן : מראש.

מר אריה ברסקי : מראש, בדיוק. זו ההערה שלו.

מר יוסי חן : ומה עם כאלה שקיבלו תמיכות למרות שלא היה להם את כל המסמכים? כמו המתנ"ס שקיבל 1,770,000 ורק בנובמבר אותה שנה היה לו ניהול תקין. מה עשית עם זה?

מר אריה ברסקי : תראה, כל הדברים נבדקו על ידם. הנה, הוא בדק את העניין הזה, הוא לא העיר על זה.

מר יוסי חן : הוא לא בדק את העניין הזה, זה לא עמד מולו.

מר אריה ברסקי : הוא בדק את כל התמיכות ויש שם את כל האישורים. הוא עבר על התיקים.

גב' נאוה בן הרוש : המתנ"ס לא נחשב תמיכה. המתנ"ס נחשב קניית שירותים.

מר אריה ברסקי : דרך אגב, המתנ"ס זה קניית שירותים.

מר יוסי חן : קניית שירותים זה רק היה בשנים של אחרי, לא באותן שנים של ה-1,770,000.

גב' נאוה בן הרוש : 2009 היה קניית שירותים.

מר אריה ברסקי : אני לא יודע. אני מתייחס לבדיקות שלו ואני פשוט מציין את הבדיקות שלו. על זה אנחנו עכשיו עוברים.

מר אלי שבירו : סעיף הבא.

מר אריה ברסקי : סעיף 4 – מעקב אחר הפקדות בקרנות פנסיה צוברת. הסכומים שהופקדו בקרנות הפנסיה, לא בביטוחי מנהלים בחברות הביטוח עבור העובדים, בהתאם לחוק במשך השנה, אינם מושווים עם הרישומים הקיימים בקרנות, בעיקר מבטחים. הבדיקה השנתית צריכה לכלול השוואת מועד תחילת הוותק לעובד בקרן וזיכוי בסכומים שהופקדו לו סוגיהם במהלך השנה. אי עריכת בדיקה זו עלולה להביא לכך שהעירייה תידרש לשלם סכומים גבוהים יותר ובכפל בעת פרישת העובד. זה תוקן חלקית, אבל זה אולי ג'והר קצת ירחיב בסוגיה הזאת.

מר ג'והר חלבי : רבותי, כל עובד בוחר לעצמו באיזו קופה הוא רוצה להפריש את הכספים שלו לפנסיה, לפיצויים וכדומה. ישנן קופות שאנחנו שולחים להן פעם, פעמיים, שלוש, מבקשים לקבל דו"ח מפורט של שנה קודמת, כל הכספים שהועברו. ישנן קופות שבכלל לא מספקות לנו את הדו"חות האלה. ויש לנו בעיות איתן, יש את התייעוד, המסמכים שאנחנו שולחים להם, את המכתבים, את הפניות, וגם הראינו לו שזה לא בשליטתנו, פשוט אנחנו לא מצליחים לקבל את זה.

מר אלי שבירו : כל המסמכים, כל הפניות לאותן חברות מתועדות.

מר ג'והר חלבי : מתועדות. הכול מתועד ואני הראיתי לו. על אף זאת גם, אותם עובדים, נגיד לדוגמא, אני עובד עם מבטחים, חשב השכר מודיע לי שהוא לא הצליח לקבל דו"ח מפורט לגבי ההפקדות שלי. אני נדרש לעשות את הבדיקה ואם יש איזו טעות כלשהי אני צריך לפנות לרשות, כי אנחנו לא מצליחים לקבל מהם את

הדו"חות לאותם עובדים ספציפיים. אבל זה ממש, מדובר באיזה או 2 או 3 קופות בלבד שלא מספקות את הדו"חות האלה.

מר אלי שבירו: ובכל מקרה מעדכנים את העובדים.

מר יוסי חן: למה לא אבל, באמת, לקחת אחריות על הדבר הזה? כי אני מבין שיש עובדים שלא הכי בקיאים בנושא הזה. גם אם אתה מנהל את זה בצורה מסודרת, תחת גוף אחד, אתה יכול לנהל מו"מ לגבי דמי הניהול. כי היום אנחנו יודעים שדמי הניהול זה דבר פרוץ. אותם עובדים שעובדים בשכר מינימום,

מר אלי שבירו: אבל, יוסי, כל עובד יכול ללכת לאיזו קופה שהוא רוצה. אתה לא יכול לחייב אותו.

גב' נאוה בן הרוש: יש חוק שאומר שכל עובד, זה גם מכביד עלינו, שהוא יכול ללכת לאיזו קופה שהוא רוצה.

מר יוסי חן: או קיי. אבל אנחנו יכולים לארגן אותם ולכוון אותם ולהסביר להם. ואם הם ירצו בכל זאת ללכת לאן שזה, אף אחד לא יעמוד בדרכם.

מר ג'והר חלבי: אני אתן לך דוגמא: אני באתי ממקום עבודה אחר, כל הקופות שלי, שנים על גבי שנים, מופרשות לקופת מבטחים. היום יבוא הארגון, יגיד לי – תשמע, אתה צריך להעביר את כל הכספים שלך, או לחילופין, לעשות שתי תקופות – קופה שם, קופה שם – אני לא ארצה. אני רוצה לצבור את הוותק שלי באותה קופה. ככל שאני צובר ותק זה לטובתי לפנסיה, נכון?

מר יוסי חן: החוק לא שונה, שאתה יכול לעבור מקופה לקופה עם הוותק?

מר ג'והר חלבי: אבל אני לא רוצה. אני כעובד לא רוצה.

מר יוסי חן: אבל אתה לא נפגע בעיקרון אם אתה עובר.

מר ג'והר חלבי : לא.

גב' נאוה בן הרוש : ההסתדרות קבעה שתי ברירות מחדל ולפיהן אנחנו עובדים. יש הסתדרות הפקידים והסתדרות המח"ר, ויש להם שתי קופות שהם מובילות. אבל עובד שמבקש קופה אחרת, חובתנו ליישם את זה.

מר יוסי חן : זה אני מבין.

גב' נאוה בן הרוש : אז אנחנו כן עובדים עם קופות מובילות, אבל כשיש בקשות מיוחדות אנחנו חייבים להיענות להן.

מר אלי שבירו : ומה שכן, צריך באמת לשמור גם על תיעוד וגם להודיע לעובד במידה ולא מקבלים.

מר ג'והר חלבי : את זה אנחנו עושים.

מר אלי שבירו : אריה, סעיף הבא.

מר אריה ברסקי : סעיף 5, וזה קשור ליונתן, ואת זה גם אנחנו נשאל אותו בישיבה ב-27 לחודש, מתייחס לחברה הכלכלית. בדו"ח הכספי המבוקר לשנת 2009 של החברה הכלכלית לאריאל בע"מ ניתן מידע חלקי בלבד לגבי ההשקעות בחברות המוחזקות על ידו. ההערה הזו מופנית יותר לרואה החשבון של החברה הכלכלית, אשר הוא זה שעושה ביקורת ועורך את הדו"חות הכספיים של החברה הכלכלית, והוא זה שמציג את הגופים שבהם החברה השקיעה. מדובר למעשה במספר חברות שהחברה הכלכלית ביצעה בהם השקעות לפני שנים רבות, והם מוצגים בביאורים שם בדו"חות הכספיים כמספר 1. המבקר חושב שצריך לשנות את זה אחרת.

מר אלי שבירו : דרך אגב, זה עלה כליקוי גם בפעם הקודמת.

מר אריה ברסקי : אני רוצה שגם יהיה פרוטוקול ב-27 לחודש כשהוא יבוא, אנחנו נציג את זה, שיפנה את זה לרואה החשבון, זו הערה של משרד הפנים, שהחברה

הכלכלית תתקן את הדבר הזה.

מר אלי שבירו : 100%.

מר יוסי חן : אבל רק ההערה הזו שאין לנו שיקול דעת, זה לא במקום. כן צריך להיות לנו שיקול דעת, אנחנו מחזיקים ב-100%,

מר אריה ברסקי : לא, אבל מי שמציג את הדו"חות, מי שעורך אותם, זה רואה החשבון.

מר יוסי חן : כן, אבל לדעתי ההערה שלך פה לא הובנה נכון כי היא נרשמה לא נכון. כאילו אין לנו שיקול דעת. מה שאתה אומר עכשיו זה מבהיר את מה ש -

מר אריה ברסקי : זו היתה הכוונה. אם זה לא היה ברור אז זו הכוונה וזה יועבר ליונתן, שיעביר את זה לרואה החשבון, ושהליקוי הזה לא יחזור.

מר יוסי חן : 100%.

מר אריה ברסקי : אז אלה הליקויים. זה פרק ג'. בסך הכול מה שאתם רואים, הליקויים גם מה שהיו בשנים קודמות, זה לא היה איזה קטסטרופה, סך הכול ליקויים די מינוריים, שרובם ככולם, מה שאפשר היה לתקן, ומה שלא – יועבר לרואה החשבון שיתקן את זה.

אני עכשיו מבקש לחזור בחזרה לעמוד מספר 6, דף קודם, כשהכותרת של הדף הזה זה פרק ב' – הממצאים העיקריים שהועלו בביקורת השנה. פה אנחנו מדברים על הליקויים שהיו השנה הזאת. וזה מתייחס, הביקורת, לשני נושאים עיקריים: נושא אחד זה ביצוע תקציבי פיתוח; ודבר שני זה נושא ארנונה ומים.

אני אתחיל עם הדבר הראשון, שזה ביצוע תקציבי פיתוח, תב"רים. סתם כהערה כללית, בכל שנה המבקר לוקח 4 תב"רים באופן מדגמי ובודק אותם, את הניהול שלהם, את המסמכים וביצוע שלהם, ומעיר הערות ככל שישנן. אז במסגרת הזו הוא העיר פה בשני תב"רים – תב"ר אחד זה תב"ר 159 – הארכת חוזה הסכם עם הקבלן

שהינו על סך כ-6.5 מיליון ש"ח, מתייחס בפועל למספר תב"רים. בהסכם לא צוין כי ההתקשרות תוקצבה, כולל ציון סעיפי התקציב והסכומים שתוקצבו בהם. סעיף 5 להסכם עוסק בשיקום מדרכות ומפגעי בטיחות, מסתכם בכ-1,538 אלפי ש"ח כולל מע"מ, ואילו הסכום המתוקצב בתב"ר לעבודות הקבלן הינו בסך 1,350 אלפי ש"ח בלבד. תיאור יש בעמוד 15 ואני חושב שגיוהר בקטע הזה גם יוכל להרחיב.

מר ג'והר חלבי : אני אסביר כאן בקשר ל-תב"ר הזה. קודם כל, בקשר לשיוך התקציבי – מבחינת השיוך התקציבי, לנו בספרים, בספרי העירייה, יש שיוך מלא ושלם, אבל הוא מתנגד לעצם העובדה שעל החוזה עצמו, על הדף הראשון של החוזה אני לא מציין לאיזה תב"ר זה שייך. קיבלנו את ההערה שלו, מאז אנחנו על כל, בלי יוצא מן הכלל, כל חוזה שיש לנו, אם זה בפיתוח ואם זה גם בשוטף, אני מציין את הסעיף התקציבי. או לחילופין, אם זה בפיתוח, את מספר ה-תב"רים שהם שייכים ל-תב"ר.

מה שהוא טוען כאן, בקשר ל-6.5 מיליון שקל, אני שלחתי לו מכתב כאן תגובה, שה-6.5 מיליון שקל הם מחולקים מ-7 תב"רים : תב"ר 121 – מסתורי אשפה ; תב"ר 151 – דיברנו על זה של הסחף.

מר יוסי חן : וזה הכול אותו קבלן.

מר ג'והר חלבי : מה?

מר יוסי חן : אותו קבלן ביצע את העבודה?

מר ג'והר חלבי : כן. זה פרויקט של 6.5 מיליון שקל.

מר יוסי חן : קבלן אחד ביצע את כל העבודה.

מר ג'והר חלבי : זה מכלול אחד. מכלול אחד של 6.5 מיליון שקל. תב"ר 109 ; תב"ר 155 ;

גב' שירה דקל : ... את מספר ה-תב"ר?

מר ג'והר חלבי : יש בכל חוזה את הדף הראשון, הסכם שנחתם מיום כך וכך, הוא רוצה בשורה הזאת מלמטה לרשום – מתוקצב בתב"רים א-ב-ג-ד, אם זה במסגרת התב"רים. ואם במסגרת תקציב רגיל,

גב' שירה דקל : בפרויקט של ה-6.5 מיליון, הוא העיר על זה שלא היה כתוב מספר התב"ר או שהוא העיר על זה שהיה פרויקט אחד שהשתמש ב-7 תב"רים?

מר ג'והר חלבי : לא. הוא העיר על זה שלא רשמנו את מספרי התב"רים בכותרת של החוזה עצמו.

עו"ד שרון שטיין : במקור זה נעשה על פי דרישה שלו.

מר ג'והר חלבי : נכון.

עו"ד שרון שטיין : הדרישה לשייך את הפרויקט לתב"רים זה נעשה על פי דרישה שלו. הוא לא הסכים לאשר לעירייה לעשות מעין חוזה פתוח כזה. זאת אומרת, אני מכניס לך תשתיות, כמו למשל שהחברה הכלכלית יכולה לעשות, שהם עושים מכרזי מסגרת.

מר יחיאל טוהמי : אבל זה ברור.

עו"ד שרון שטיין : מה שאני אומר שג'והר, מה שהוא אומר שלא רשום, הדרישה, לא לרשום, אלא הדרישה שהפרויקט הזה יהיה צמוד לתב"רים ספציפיים היתה דרישה שלו.

מר אלי שבירו : בסדר, כי ככה זה צריך להיות.

מר יחיאל טוהמי : בסדר, ככה צריך להיות, לא?

עו"ד שרון שטיין : כן.

מר ג'והר חלבי : החלק השני של מבנה מספר 5, שהוא טוען שהפרויקט עלה 1,538,000 שקל והתב"ר היה 1,350,000 שקל – אני מציג בפניכם כאן תב"ר 159 שהוא על סך 1,500,000 שקל. והתב"ר השני שממנו גם לקחנו חלק מהכסף הזה להשלמת המימון, זה תב"ר 188, כתבתי לו בתגובה שלי מה-13 ליולי, בכל מקרה הוא השאיר את ההערה הזאת בתוך,

מר פבל פולב : מה השם של התב"ר?

מר יוסי חן : איזה עבודות?

מר ג'והר חלבי : תב"ר 159 – עבודות פיתוח ברחובות העיר.

מר יוסי חן : על השני אני מדבר, על תב"ר 184.

מר ג'והר חלבי : 188.

מר אלי שבירו : רגע, 184 זה תיקף, עוד לא הגענו אליו. עוד שניה.

מר יוסי חן : לא, אמרת שאתה רוצה להשלים את החלק הזה.

מר ג'והר חלבי : לא, להשלים את החלק השני של אותו סעיף.

לכן, ההערה שלו שהתב"ר היה 1,350,000 שקל, אני מציג בפניכם אותו תב"ר, 1,500,000 שקל, פשוט הוא התעלם מהקטע של הפיקוח. אבל הנה הוא בפניכם. וגם, כדי להשלים את התקציב, להוצאה בהפרש של כ-40,000 שקל, הוא נלקח מהתב"ר השני.

מר אלי שבירו : או קיי. אריה, תמשיך לסעיף הבא.

מר יוסי חן : אריה, רק שניה, אני רציתי לשאול את ג'והר שאלה. מי עושה

את הפיקוח מטעם עיריית אריאל לפני שאתה משלם, על כל העבודות האלה?

מר ג'והר חלבי : יש, המפקח שלנו.

מר יוסי חן : מי המפקח?

מר ג'והר חלבי : א.ג. הנדסה ואורן גלנט.

מר יוסי חן : כי אני מציע שאתם תצאו לשטח ותראו כמה ליקויי בטיחות. אני יצאתי עם קצין בטיחות והוא מוכן גם בהתנדבות לצאת אתכם, עם מי שרוצה, ואתם תראו את הליקויים. תראו למשל בדרך הנחשונים, שאוטובוס נוסע מצד אחד, הוא עושה מאה עבירות עד שהוא מגיע לצד שני. הוא הופך להיות עברייך ואנחנו הפכנו אותו לעברייך, בעקבות כל העבודה שבוצעה שם.

עו"ד שרון שטיין : מה זה קשור לפיקוח על הבניה?

מר יוסי חן : ה-6.5 מיליון שקל האלה, חלק מהכספים הלכו,

עו"ד שרון שטיין : מה זה קשור אבל למפקח?

מר יוסי חן : אני אסביר מה זה קשור למפקח. המפקח, אם הוא נמצא בזמן אמת שם והוא בודק את זה והוא הולך לראות שאנחנו מבצעים איזה עבודה שהיא גורמת למפגע בדרך, אז התפקיד שלנו כעירייה לעצור את זה בזמן אמת. הרי בסך הכול כשהכסף ייצא לא נוכל להביא עוד פעם את הכספים האלה.

עו"ד שרון שטיין : מה זה קשור למפקח? המפקח מקבל תוכנית. הוא יודע מה היתה התוכנית של המכרז. הוא מקבל את התוכניות לביצוע. הוא בודק מה הקבלן מבצע, מקבל את הכמויות שלו ומאשר לו או שלא מאשר לו.

מר אלי שבירו : מה שאני מציע, אם באמת יש כאלה דברים, בוא תעביר את זה בצורה מסודרת, נעביר את זה להנדסה ונעשה בדיקה של זה בצורה עניינית.

מר יוסי חן : אבל זה כבר בכיה לדורות, אי אפשר לשנות את זה.

מר אלי שבירו : תראה, אם יש שם מפגעי בטיחות אמיתיים, אז תביא בצורה מסודרת, נעביר את זה להנדסה.

מר אריה ברסקי : תב"ר 184 – עריכת חוזה במכרז. סך ההסכם שנחתם עם אחד משני הקבלנים בתב"ר זה, נאות חן הנדסה וייזום בע"מ, היה כ-337,000 ₪, מכרז שנערך בחודש דצמבר 2009. צו התחלת עבודה יינתן לקבלן זה מיום 6 בינואר 2010, אולם כבר ב-17 בינואר 2010 הוצאה לקבלן זה פקודת שינויים המוסיפה עבודות חדשות להסכם בסך כולל של כ-451,000 ₪, תוספת של כ-134% להיקף ההסכם המקורי. בהתאם להוראות המכרזים שבצו המועצות המקומיות אשר הוחלו באיו"ש, נדרשת עריכתו של מכרז חדש בגין הזמנת עבודות אלה. מכרז בגין העבודות הנוספות האמורות לעיל לא נערך על ידי העירייה. יש לזה יותר ביאור בעמוד 16, זה מה שרואים בפרוטוקול, אני חושב שגם בזה ג'והר,

מר יחיאל טוהמי : כמה זה באחוזים? רגע, אריה, כמה זה באחוזים?

מר אריה ברסקי : 134%. אני יכול להקריא את זה אם אתם רוצים, את עמוד 16 שמה, את הביאור.

מר אלי שבירו : בואו ניתן לג'והר לתת את ההסבר.

מר ג'והר חלבי : רבותי, כאן אנחנו קיבלנו הרשאה תקציבית בסוף שנת 2009 ממשרד החינוך לשיפוץ בית ספר מילקן אם אני לא טועה, נכון?

מר יוסי חן : כמה אנחנו משקיעים במילקן, תאמין לי.

מר אלי שבירו : ג'והר, תמשיך.

מר ג'והר חלבי : בזמנו קיבלנו את ההרשאה בחודש דצמבר 2009.

מר יוסי חן :

זוכרים, דנו בזה.

מר ג'והר חלבי : כדי לבצע את העבודות במהלך שנת הלימודים זה היה בלתי אפשרי, הלכנו על שיפוץ חלקי, לפי תוכנית שהכין אגף החינוך עם אגף ההנדסה, על סך כ-337,000 שקל. ותוך כדי ביצוע, במיידית כשהתחילו את הביצוע, עלו שם בעיות של השירותים, של כל מערכת האינסטלציה שם והכול. הצפי של העלויות היו 451,000 שקל. אבל פשוט לא היה ניתן להפסיק את העבודות ולחכות לקיץ, הלכנו, אישרנו פקודת שינויים. פקודת השינויים, גם, הובאה אליכם כחברי המועצה כאן להחלטה שלכם, זה אושר. בכל מקרה, הוא רצה לרשום את זה כהערה, על אף שלא היתה לנו אפשרות בכלל להפסיק את העבודות באמצע. כי הקבלן כבר היה בפנים וזה היה לטובת התלמידים ולטובת בית הספר כן להשלים את הביצוע. אני אומר לכם, כן היתה טעות שאנחנו בכל זאת רצינו בתוספת כזאת של 134%. אבל לא היתה לנו אפשרות אחרת כרשות מקומית, לא יכולנו לעצור את העבודה באמצע ולחכות לקיץ.

מר יחיאל טוהמי : ג'והר, שאלה קטנה. אם זה היה משהו באמת, מישהו בבית היה עושה, הוא היה מקיץ ב-134%?

מר ג'והר חלבי : מה?

מר יחיאל טוהמי : אם זה היה פרטי של מישהו.

מר ג'והר חלבי : לא, לא, לא, זו לא אותה עבודה.

מר יחיאל טוהמי : סליחה רגע, אם אתה מתחיל באיזה משהו, כשאתה באמצע העבודה תעשה איזו שהיא הערכה.

מר ג'והר חלבי : טוהמי, משרד החינוך נתן 1,200,000 שקל הרשאה תקציבית לצרכי ביצוע עבודות ב-1,200,000 שקל על פי בדיקה של משרד החינוך, מפקחים מטעם משרד החינוך. אבל אנחנו החלטנו לעצמנו לבצע חלקית רק את הדבר הנחוץ ביותר. רק כשנכנסו התברר שיש איזו בעיה כלשהי בשירותים, שחייבים להחליף את כל מערכת האינסטלציה שם. אם אנחנו לא מחליפים אנחנו בבעיה יותר חמורה ויכול להיות

שנצטרך לסגור את בית הספר בכלל. אבל זה חלק מהתוכנית המקורית של משרד החינוך, לא שהעבודה הובילה.

מר יחיאל טוהמי : עכשיו הסברת את עצמך.

מר יוסי חן : מי היה הקבלן שמה?

מר ג'והר חלבי : נאות חן הנדסה בע"מ.

מר יוסי חן : 1,200,000.

מר ג'והר חלבי : לא 1,200,000. שלב א' וההגדלה הגיע ל-700 ומשהו אלף שקל. בקיץ יצאנו למכרז,

מר יוסי חן : סך הכול הכול היה,

מר ג'והר חלבי : כן, 1,200,000 שקל.

מר יוסי חן : אפשר לבנות לך בית ספר חדש ב-1,200,000. תזמין אותי.

מר אלי שבירו : ג'והר, בואו ניתן לאריה.

מר אריה ברסקי : טיפול בחייבי ארנונה בעלי חובות גבוהים. נמצא שעל ידי טיפול בכ-2%, 24 חייבים בלבד מן החייבים, עבור ארנונה בגין השנתיים האחרונות, העירייה יכולה להגיע לתשואת גביה של כ-4 מיליון ש"ח. יש את זה בעמוד 21, אם תעברו לשם. תעברו לעמוד 21, זה נספח ב', מתוך היקף חובות הארנונה של התושבים ברשות. בפועל זה קצת יותר מורכב. אם אתם רואים את הטבלה, להלן ניתוח התפלגות החוב לפי גובה חוב למקרה. ומה שהוא אומר, שאם אנחנו ניקח בעצם, זה בעצם 82 מקרים, אם אני מחבר את כל אלה שחייבים מעל 50,000 שקל, ואלה שחייבים בין 25,000 ל-50,000, סך הכול החוב שלהם זה כ-4 מיליון ש"ח. מה שהוא רוצה לומר, שאם העירייה תעשה מאמץ בגביה ממספר מקרים מועט יחסית, אפשר יהיה לגבות סכום גבוה

יחסית.

מר יעקב עמנואל : רגע, זה בעלי נכסים, בעלי מפעלים או אנשים פרטיים?

מר אריה ברסקי : נכסים שונים, כאלה שהיה קשה מאד לגבות את החוב.

מר יעקב עמנואל : יש אנשים פרטיים שיש להם 50,000 שקל חוב?

מר אריה ברסקי : זה בעיקר מפעלים, בעיקר עסקיים ש-או שהם בפשיטות רגל, או שעזבו. כי העירייה מבחינתה,

מר יעקב עמנואל : ומתי עשיתם ישיבה לחובות מסופקים?

מר ג'והר חלבי : זה לא עניין של חובות מסופקים. בעיקר פה החוב הצטבר כתוצאה מהתקופה של ההקפאה. אם אתם זוכרים, בתקופה של ההקפאה היה חוסר ודאות האם אנחנו יכולים, מורשים לגבות או לא מורשים לגבות. כל בעלי המפעלים באזור התעשייה, ששם זה המסה של החוב, הגישו השגות. אנחנו בסופו של דבר, בחוות דעת של היועץ המשפטי, הפנינו פניה למשרד הפנים – מה המצב שלנו, אנחנו כרשות מקומית, במצב כזה של הקפאה, האם אנחנו מחויבים בגביה או לא מחויבים בגביה?

מר יעקב עמנואל : למה אני שואל? אריה בא ואומר שהמבקר אומר שאם היינו מתאמצים, העירייה היתה מתאמצת, עושה סך פעולות מסויים, היא יכלה להגיע ל-4,000,000 שקל. אבל, איזה תשובות אתם נתתם?

מר יוסי חן : אני אומר שיותר. אני אומר שיותר מ-4,000,000.

מר יעקב עמנואל : כלומר, אם נתתם תשובה, זה היה צריך לספק אותו. אם הוא בכל זאת כותב את הביקורת, כלומר, העירייה לא עשתה את מה שהיא היתה צריכה לעשות. זה מה שיוצא.

עו"ד שרון שטיין : מנו, המסקנה שלך ממש לא נכונה.

מר יעקב עמנואל : לא.

מר אריה ברסקי : לא, הוא מציין פשוט עובדתית.

עו"ד שרון שטיין : לא. יש דברים שהמבקר, תראה, באופן כללי, אני לא רוצה לפגוע בפרנסה של אריה,

מר יעקב עמנואל : רגע, סליחה, ואחר כך אני אתן לך. בסעיף הזה המסקנות וההמלצות באות אחרי תגובת העירייה, נכון?

עו"ד שרון שטיין : נכון.

מר יעקב עמנואל : כלומר, אם הוא מצא לנכון, ממה נפשך? אם הוא מצא לנכון בכל זאת לכתוב את זה, כלומר, הוא אומר לך, או שלא פעלת נכון או שלא עשית את מה שהיית צריך לעשות. זה מה שאני מבין.

עו"ד שרון שטיין : בוא אני אתן לך תשובת אנקדוטה לנושא של ביקורת בלי להעביר ביקורת על הביקורת. מה לעשות, בית הספר שממנו אני בא הוא בית ספר כזה שמתעסק הרבה מאד בהתנהלות מול מבקר המדינה ודו"חות ביקורת. כמות המקרים, וגם אם אתה מביא לפעמים ראיות ברורות שמה שכתוב בדו"ח הביקורת, בטיוטת דו"ח הביקורת זה שטויות מוחלטות, הסיכוי שהמבקר ישנה את זה הוא נע בין 0 ל-1. למה? ככה.

מר אריה ברסקי : דרך אגב, זה 'שטאנס' של כל הרשויות.

עו"ד שרון שטיין : אני מציע, יוסי תמיד אוהב לחקור, שימצא לי את דו"ח הביקורת ששינו אותו. ששלחו לך טיוטת דו"ח ביקורת, הגוף הציבורי ענה, למה? ככה.

מר יוסי חן : אני רוצה שנעזוב רגע את דו"ח הביקורת. בוא נתייחס מאיפה אנחנו יכולים להשיג עוד גביה שלדעתי אנחנו לא גובים את זה.

עו"ד שרון שטיין : אז יש, תראו, הסיפור של תקופת ההקפאה הוא סיפור בעייתי שהיה, ומשרד הפנים הוציא לנו באמת, לא רק משרד הפנים דרך אגב, גם האוגדה באיו"ש הוציאה מכתב, שאין מה לעשות, זה גביית מיסים. קודם כל, לא ויתרנו על חוב, בוא נתחיל מזה.

מר אלי שבירו : זה עדיין מופיע כחובות.

עו"ד שרון שטיין : זה עדיין מופיע כחובות והמפעלים פנו שאנחנו נשמור את החוב.

מר יוסי חן : יש בזה קצת היגיון גם כן.

מר אריה ברסקי : יש בזה היגיון. ברגע שאתה מוחק את זה מהספרים אתה כאילו מודה שכבר לא חייבים לך. זה לא סתם נשאר בספרים.

מר ג'והר חלבי : לא, ויש כאלה גם ששילמו.

מר יוסי חן : השאלה באיזה סכום מדובר שמה, רק לגבי ה-9 חודשים.

עו"ד שרון שטיין : שניה רגע. עכשיו מה שקורה, בסופו של דבר מה שקורה, החובות האלה הם חובות פתוחים. אנחנו לא מתנפלים באופן מיידי על כל בר חוב ונותנים לו לפחות הזדמנות להגיע לאיזה שהוא הסדר פריסה. עכשיו, בהנחה והם לא זזים והם לא יתקדמו ויתחילו לסובב אותנו יותר מדי, יש חברת גביה שתטפל בזה, שתתחיל לגבות את החובות.

מר ג'והר חלבי : אם תסתכלו בעמוד 21, כעיקרון החוב של קרקע תפוסה הוא כמעט 3,000,000 שקל. נכסים אחרים, שזה גם נכסים שבאזור התעשייה, עוד כ-4,000,000 שקל. זה פשוט שם, כל הנושא של ההקפאה עשה לנו מצב כזה של חוסר ודאות. גם במשרד הפנים בהתחלה לא ידעו לתת תשובה.

מר יעקב עמנואל : גם מוסלאח יש לו נגיעה כאן?

מר ג'והר חלבי : ברור.

מר יעקב עמנואל : כן?

מר ג'והר חלבי : כן.

מר יוסי חן : איפה זה בא לידי ביטוי, בקרקע התפוסה?

עו"ד שרון שטיין : הרוב זה חובות על אדמת בניין.

מר יוסי חן : מה עם כל הנושא של גביה של מיסים מהמכללה, שאנחנו לא גובים? יש לכם פה הערה.

מר אריה ברסקי : תיכף נתייחס אליה.

מר ג'והר חלבי : למה אנחנו לא גובים מהמכללה?

מר יוסי חן : רשום פה שנתתם פטור למעונות סטודנטים.

עו"ד שרון שטיין : רגע, הוא תיכף ידבר על זה.

מר יוסי חן : בזמן שהוא זה, תגיד לי כמה אנחנו גובים מהמכללה בשנה.

מר ג'והר חלבי : כמה אתה חושב?

מר יוסי חן : לא יודע. כמו אצלי בבית, ששלחת לי מודד, אני מאמין שגם שלחת אליהם מודד והוא מדד את כל הנכסים, הרשומים והלא רשומים. כי יש להם נכסים, אתה יודע, מי כמוך יודע.

מר אלי שבירו : אבל אנחנו עוברים לסעיף הבא. בוא ניתן לאריה.

מר יוסי חן : אני רוצה שאנחנו לא נצטרך לקחת הלוואות. אני רוצה שלג'והר יהיה כסף. אני ישבתי איתו לפני חודשיים, הוא תפס את הראש, אמר – מאיפה אני מביא?

מר אריה ברסקי : סעיף 2.2 – מתן פטור מארנונה ללא אישור הממונה. העירייה דיווחה בשנת 2010 על מתן פטור בסך 485,000 ₪ בגין הנכסים, מעונות סטודנטים. המעונות המצויים במתחם במרכז האוניברסיטאי מסווגים על ידי מחלקת הגביה לעמותה – המרכז לעיצוב ולטכנולוגיה, עמותה רשומה. לעמותה זו לא בוצע פטור על ידי הממונה. הפטור שהוצג לביקורת הוצא לעמותה – המרכז האוניברסיטאי אריאל בשומרון, והוא מוגבל לנכסים בהם מתבצעת פעילות התנדבותית וארגונית בלבד של המוסד.

אני מבקש לעבור לעמוד 23, ושמה אנחנו יכולים לראות, לגבי השאלה, את תגובת הגזבר. בסוף, באמצע העמוד נרשם שגזבר העירייה מסר לביקורת כי קיבל ביום 4 ביולי 2011 תשובה בעל פה ממשרד הממונה כי הפטור לא חל על מעונות סטודנטים וכי הודעה בכתב תועבר לעירייה. בנוסף הגזבר ציין כי לאור זאת הפטור האמור יבוטל.

מר יוסי חן : מי נתן את הפטור אבל? מי אישר את הפטור הזה?

עו"ד שרון שטיין : זה פטור על פי, למוסד אקדמי יש פטור חלקי.

מר אריה ברסקי : נכון. לפי סעיף 5/א.

עו"ד שרון שטיין : לא ניכנס לזה עכשיו. תראו, הסיפור של המעונות בקרוואנים עורר בעיה, כי הקרוואנים האלה או המבנים היבילים שייכים לאוניברסיטה, אנחנו לא יודעים מי גר שמה. זה בעצם הם משכירים שם. עכשיו, התעוררו, בגדול היה לנו ויכוח מאד מאד גדול.

אנחנו לקחנו באופן כללי את השטח ברוטו, הורדנו ממנו קצת דרכים וכל מיני דברים כאלה, את השטח ברוטו, וחייבנו אותם את זה כחלק משטח המוסד האקדמי, זה על בסיס נדמה לי אפילו, ג'והר, הסדר ישן שהיה, לא? על בסיס החיוב הקודם, ונתנו להם

פטור חלקי על בסיס היותם מוסד אקדמי. החלופה היתה לראות בכל קרוואן כזה כנכס נפרד למגורים. ואז התעוררה שאלה, כמו שאתה בבית שלך, כל חבר מועצה פה, בבית לא משלמים על החצר אלא רק על המבנה, איך מתחילים לחשב את החצר ואת המבנה? ומה זה בעצם החצר של כל האתר הזה ומה זה ה-מעבר לחצר שכן אפשר לחייב אותו? והיינו איתם בהרבה מאד ויכוחים לגבי הנושא הזה. אבל זה בגדול הויכוח שהיה בינינו לבינם.

בעיה נוספת היתה, שאנחנו בתור עירייה לא יודעים מי המחזיק בנכס. עכשיו, זה מעורר בעיה של תחלופה. כי שנה אחת גרה, אין קורלציה בין שנת הלימודים וההשכרה.

מר יוסי חן: אבל המכללה גובה עבור הדבר הזה מראש בתוך השכירות. זה לא בא בנפרד.

עו"ד שרון שטיין: לא משנה. זה לא קשור. אז הם באים ואומרים לך – אדוני, אתה רוצה לגבות את זה כמו מגורים? תשבור את הראש אתה עם הדיירים.

מר יוסי חן: מול הדייר?

עו"ד שרון שטיין: מול הדייר, מול הסטודנט.

מר יחיאל טוהמי: לא הבנתי. כלומר, את השכירות מקבלת המכללה, לא?

מר ג'והר חלבני: כן. מה זה קשור?

מר יחיאל טוהמי: והארנונה מי משלם?

עו"ד שרון שטיין: המכללה. אבל בגלל שזה מוסד אקדמי, הויכוח היה, הם אמרו – אתם גובים מאיתנו ארנונה, זה מגורי סטודנטים, זה by product של האוניברסיטה, של השירות האקדמי, תנו לנו את הפטור החלקי שניתן למוסד אקדמי. וזה פטור שמופיע בפקודת המיסים גביה, בפקודת הפטורים, לא בפקודת המיסים.

מר יוסי חן : הפטור הוא כלפי הקמפוס.

עו"ד שרון שטיין : כלפי המוסד.

מר יוסי חן : המוסד עצמו, לא המגורים.

עו"ד שרון שטיין : החלופה היתה לבוא ולהגיד להם – חבר'ה, מעכשיו, תגידו לנו מי גר בכל קרוואן כזה, ולהתחיל לפתוח חשבונות ארנונה לכל קרוואן בנפרד. זה עורר בעיה. כשאתה מסתכל על בית, אתה יודע איפה הבית, איפה החצר ואיך אתה מחשב את השטח שלו. איך אני מחשב את החצרות פה? רק את השטח נטו של הקרוואן?

מר יוסי חן : על חצר אנחנו לא גובים אבל. אתה לא גובה על חצר.

עו"ד שרון שטיין : אבל לא כל השטח זה חצר. כי אם יש לי למשל קטעים בשוליים, שזה אדמה פתוחה, זה שטח פתוח?

מר יוסי חן : על חצר אנחנו לא גובים. אנחנו גובים רק על המבנה.

עו"ד שרון שטיין : קח בחשבון למשל בעיה אחת, שנת הלימודים האקדמית מתחילה באוקטובר, שנת הגביה שלי מתחילה בינואר. עכשיו, מה קורה? באוגוסט יוצא איזה מישהו, המבנה ריק נגיד למשך חודש, ואז נכנס מישהו לשנת הלימודים הבאה. בקיצור, זה יוצר הרבה מאד סרבול ובעיות שאין לך התאמה בין שנת הלימודים האקדמית ומי שמאכלס את הקרוואנים לבין שנת התקציב של העירייה.

מר יוסי חן : אבל זה ניתן לטיפול. כשאני משכיר את הבית שלי לדייר, אז אני מחויב כלפי העירייה להביא אותו, כי אם לא אני אשלם.

עו"ד שרון שטיין : לא, אבל תחשוב שאתה משכיר את הבית שלך או את הנכסים שלך לא לדייר, אלא לחברה, שהיא משכירה בשכירות משנה. עכשיו, אתה לא יודע מי נכנס ומי יוצא. אז היא אומרת לך, החברה הזאת אומרת לך – תיקח את הארנונה ממי

שגר.

מר יוסי חן : אפשר לעשות את זה.

עו"ד שרון שטיין : אפשר, אבל זה מאד מסובך. אבל זו היתה הדילמה, בגלל זה הויכוח.

מר יחיאל טוהמי : אבל אנחנו יכולים לקבוע, המוסד האקדמי ... X כסף לפי הזה ובמעונות עוד איזה,

עו"ד שרון שטיין : מה זה לקבוע? זה לא עובד ככה.

מר יחיאל טוהמי : לא, אני שואל, כי אם יש לנו בעיה של גביה. מילא, אם זה ילדים שלנו, מילא אם זה ילדים מאריאל, אני אומר, באמת, כולם ילדים שלנו, אבל באמת, אנשים באים מחדרה, מירכא, מאוס-אל-פאחס, למה אני צריך לתת לו פה, לסבסד אותו, עם כל הכבוד? אותך אני מוכן, ג'והר, אתה משהו אחר. אתה איש צבא.

מר ג'והר חלבי : אני רוצה להגיד לך ככה, קודם כל, כל הנושא של המרכז האוניברסיטאי התעורר אחרי שעשינו את סקר הנכסים. סקר הנכסים פשוט הגדיל את ההכנסה שלנו מהמרכז האוניברסיטאי בכמעט 1,200,000 שקל. יש לציין את הנקודה הזאת שהיא נקודה מאד חשובה. ונשארה שם המחלוקת היותר עמוקה, זה הקטע של מעונות הסטודנטים. אנחנו טענו שזה בכלל מגורים לכל דבר. היה ויכוח. המשרד של צומן-רוקח עם שרון, בונוס בכלל ליוו אותנו והם לקחו משרד משלהם, היה ויכוח כמעט שנתיים עד שהגענו למצב כזה שאנחנו מחייבים אותם בארנונה גם בשטח של המעונות כמעונות סטודנטים, כמוסד להשכלה גבוהה שזכאי להנחה של 2/3, אבל מותנה בדבר אחד – הם מגישים בקשה למשרד הפנים. אם הם יקבלו אישור ממשרד הפנים, על הפטור בכלל, כולל על המוסדות להשכלה, אנחנו נפעל בהתאם. אם לא, אנחנו נתקן ונחזיר את המצב לקדמותו.

באותו סיכום סיכמנו איתם שהם ישלמו על המעונות של הסטודנטים כמעונות, כחדרי השכלה, אבל בקשר לקרקע הם ישלמו גם על הקרקע כקרקע תפוסה. היינו, מה שקורה עכשיו, הם ישלמו על המבנה של המגורים 32 שקל הנחה 2/3; על הקרקע התפוסה – 12

שקל הנחה 2/3; ועל כל החלק הזה הם ישלמו תשלום כפי שסיכמנו. רק ברגע שנקבל את התשובה של משרד הפנים נפעל בהתאם. קיבלנו אישור ממשרד הפנים שהמעונות להשכלה גבוהה זכאים להנחה של 2/3 למשך שנתיים. נותר פה מצב לא ברור, מה בקשר למעונות של הסטודנטים? העברנו מכתב, במקרה שם מי שמטפל במחוז זה יוסי אלטחן, החזיר תשובה חד משמעית – ההנחה רק למוסד להשכלה גבוהה. מעונות לסטודנטים בכלל לא זכאים להנחה ל-2/3.

מר יחיאל טוהמי : יפה.

מר ג'והר חלבי : הוצאתי להם מכתב רטרו, החל מה-1.1.2010 מעונות הסטודנטים מחויבים. הגיעו אלי לפגישה לפני שבועיים ובצדק אמרו – רבותי, אתם רוצים לחייב אותנו כמגורים ואתם רוצים לקבל סכום מלא, אתם לא זכאים לקבל גם על הקרקע התפוסה.

מר יחיאל טוהמי : זה נכון.

מר ג'והר חלבי : ואני הסכמתי איתם. גם היועץ המשפטי שייצג את העירייה הסכים לנקודה הזאת. כי בסך הכול ה-485,000 שקל זה ההפרש של המבנים. אבל אם אנחנו נתייחס לארנונה קרקע תפוסה שהם שילמו עליה, מגיע להם החזר. לכן, סך הכול החוב הזה שהוא במחלוקת עכשיו, מדובר ב-100-120,000 שקל. לא 485,000 שקל ולא חצי מיליון שקל. אמרו – בסדר גמור. כדי שאנחנו נגיע לעמק השווה, תנו למשרד של צומן-רוקח שיביא לנו ולכם מדידות מוסכמות על שני הצדדים, אנחנו נשב על המדידות ביחד. ברגע שאנחנו מסכמים על המדידות, אתם תזכו אותנו בהפרש של קרקע תפוסה, אנחנו נשלם לכם את ההפרש. במידה וייצא 100,000 שקל, 120-130 או 90,000 שקל אנחנו נשלם. ומהיום והלאה,

מר אלי שבירו : 100%.

מר יחיאל טוהמי : ג'והר, למה מ-2010? סתם, למה לא מ -

מר ג'והר חלבי : כי הסיכום התחיל ב-2010. עד שהגענו להסכמה איתם.

- גב' שירה דקל** : מהיום והלאה, מה?
- מר ג'והר חלבי** : מהיום והלאה הם יחויבו,
- גב' שירה דקל** : לפי מה, לפי המגורים? לפי המעונות?
- מר ג'והר חלבי** : לפי מגורים, ממש, ארנונה מגורים.
- גב' שירה דקל** : לפי הקרוואנים 100%.
- מר ג'והר חלבי** : כן. כן.
- מר יחיאל טוהמי** : יפה מאד.
- מר אריה ברסקי** : עכשיו מה שאנחנו צריכים לעשות זה בעצם להצביע על ההמלצות והסיכומים.
- מר יעקב עמנואל** : רגע, יש לי שאלה אחת בבקשה, שזה יהיה לפרוטוקול. היות ואנחנו בעסקי ביקורת עסקינן, לפני שנה וחצי היה כאן דו"ח חמור ביותר על ניהול נכסי העירייה בצורת המחסן, אתה זוכר את זה?
- מר אריה ברסקי** : כן, זה הוצג פה בפני המועצה.
- מר יעקב עמנואל** : הדו"ח לא הוצג.
- מר אריה ברסקי** : אני חושב שהדו"ח הוצג בשנה שעברה, נדמה לי בנובמבר לפני כשנה.
- מר יעקב עמנואל** : לא, לא. הדו"ח לא הוצג. נעלם שמה גנרטור ונעלמו ציודים.

מר אריה ברסקי : הדו"ח הוצג.

עו"ד שרון שטיין : זה הדו"ח שלך, לא אריה?

מר אריה ברסקי : כן.

עו"ד שרון שטיין : לדו"ח של משרד הפנים.

מר אריה ברסקי : כן. זה היה בוועדה וגם עבר למועצה.

מר יעקב עמנואל : הגיעו לכאן ממצאים. היה צריך לחזור ולהגיד מה תוקן. הדו"ח הוצג. אני מעלה את מה שאני מעלה מכך שהיה דיון כאן על ממצאים שהתגלו בדו"ח ביקורת שלך במחסן העירייה – שגנרטור נעלם וציודים, ואי רישומים מסודרים. אני לא רוצה להרבות במילים. הסיכום היה שאתה חוזר לכאן עם דו"ח תיקון ליקויים. וזה לא הוצג הליקויים האלה. ואני מבקש לדעת מה קורה עם העניין הזה.

מר אריה ברסקי : אז ככה, אני חושב שגם כתבתי מה קרה, גם הופיע בדו"ח. אני מוכן לבדוק את זה עוד פעם. נדמה לי שגם מופיע פה, וככל שצריך אני אציג את זה בפני המועצה.

מר אלי שבירו : 100%.

מר יעקב עמנואל : אני מבקש להציג את זה.

מר יוסי חן : בעניין הזה שתי שאלות, אולי אני אצביע נגד.

מר אלי שבירו : לא, בעניין הזה של הדו"ח.

מר יוסי חן : כן. יש שתי נקודות שאני לא הבנתי, ואני פה רוצה לשאול את הגזבר דווקא. אחד זה לגבי אותו מוסלאח, שאמור לשלם לנו מיסי עירייה לפי

אדמת בניין. אני יכול לדעת מאיזו שנה התחילו לגבות ממנו או היתה דרישה? כמה סך הכול הסכום שנגבה או שאמור להיגבות? הבנתי שיש חילוקי דעות עם הקבלן, עם הבעלים של אותו מגרש. זה מה שאתה אמרת לי דווקא, שרון, שיש לנו איתנו ויכוח, חלק הוא רוצה, חלק הוא לא רוצה לשלם.

עו"ד שרון שטיין : ראית פעם מישהו שבא בהתנדבות לשלם כסף?

מר יוסי חן : או קיי, 100%. אנחנו לא רוצים שהוא יתנדב. אני רוצה שהוא ישלם כמו שאני שילמתי אצלי בבית.

עו"ד שרון שטיין : תראה, המועד מבחינת המועד, בגלל שהיה לו הסכם פיתוח ישן שפקע התוקף שלו, ואז נדמה לי גם רון דיווח על זה באחת מהישיבות, הוא חידש אותו, אז לצורך ההתחשבות על אדמת הבניין אנחנו לוקחים את התאריך שבו חודש הסכם הפיתוח שלו. כי אנחנו לא יודעים כמה זמן ב'רברס'. אני לא זוכר מתי זה, זה תחילת 2009 או 2008?

מר ג'והר חלבי : בתחילת 2009 הוא הגיע אלי עם הסכם כלשהו ומאז הוא מחויב. נדמה לי שזה 1 למרץ 2009. מעת קבלת ההסכם, שהוא ביקש ממני שאני אהיה מעורב בהסכם הזה התחלנו את החיוב. לפני כן לא היה לי שום, אפילו לא ידעתי בכלל שיש פה שטח שנקרא מוסלאח.

מר אלי שבירו : שווה לבדוק.

מר יעקב עמנואל : גם חברת חשמל, כשבאה עושה לך הערכה על מה שהיה לך פחות או יותר. אתה יכול לעשות הערכה.

מר ג'והר חלבי : גם לא היה לי הסכם, מנו. הסכם בכלל לא היה לי, פיסת נייר כלשהי שתעיד שהוא בעל השטח לפני כן. הוא הביא לי הסכם, היחיד שנמצא פה על השולחן שלי.

עו"ד שרון שטיין : הוא הביא את ההסכם הזה אחרי שישבנו עם החבר'ה של

נצרים והם ברוב טובם הסכימו להביא לנו את ההסכם שלהם איתו. וכשמסתכלים על ההסכם שלהם,

מר יעקב עמנואל: ואני אומר לך, שרון, ידידי המלומד,

עו"ד שרון שטיין: תהיה איתי רגע.

מר יעקב עמנואל: ידידי המלומד, אני איתך,

עו"ד שרון שטיין: לא, תהיה איתי שניה.

מר יעקב עמנואל: מבלי להיות בנבכי העניין כמוך, אני מכיר את העניין הזה 10 שנים לפחות.

מר יוסי חן: ואני מכיר את זה יותר.

מר יעקב עמנואל: הוא מכיר את זה יותר.

מר אלי שבירו: שווה לבדוק.

מר יוסי חן: ואני אומר, מה זה הבן אדם מביא הסכם, לא הביא הסכם? אולי הוא לא הבעלים של האדמה בכלל?

עו"ד שרון שטיין: לא, זה הסכם פיתוח. זה הסכם פיתוח עם המינהל, עם הממונה.

מר יוסי חן: זה הדבר היחיד שמכשיר?

עו"ד שרון שטיין: כן, זו האסמכתא היחידה.

מר יוסי חן: שאנחנו יכולים לגבות מיסי עירייה?

עו"ד שרון שטיין: לא. זו האסמכתא היחידה שיש לנו שהוא בעל הזכויות בקרקע. עכשיו, היה לו, אנחנו יודעים שהיו לו הסכמים ישנים, אבל הם פקעו. הם פקעו.

מר יוסי חן: ברור. ואין שום אפשרות שאנחנו יכולים לתבוע עד 7 שנים?

עו"ד שרון שטיין: אני מסביר לך איך קיבלנו את הסכם הפיתוח הנוכחי. בישיבה שהיתה לרון עם החבר'ה של נצרים, הם הואילו ברוב טובם להביא לו סוף כל סוף את ההסכם שלהם עם מוסלאח. ובהסכם שלהם עם מוסלאח כתוב שכל הטריגר להתחשבנויות ביניהם ומסירת חזקה בקרקע, זה המחלוקת. ההסכם שלהם מסדיר את מסירת החזקה בקרקע לפי התאריך של הסכם הפיתוח שהוא יחדש אותו. וככה הבנו שיש לו הסכם פיתוח חדש. ואז רון התערב וכל הסיפור הזה, והלכו לשר הביטחון, והוא הבין שהוא מחדש את ההסכם, ואז צריך לפנות לשר הביטחון לאשר את החידוש של ההסכם הזה.

מר יוסי חן: או קיי. אבל מאז, מה ההכנסה של עיריית אריאל בוא נאמר ככה בשנה, סך הכול, נגיד לשנת 2009?

מר ג'והר חלבי: כל השטח שם זה 82,000 מטר, אם אני לא טועה, זה חויב לפי קרקע תפוסה. השטח מחולק בין אור-נור שזו החברה של מוסלאח ועוד שתי חברות – ניצני אריאל וקהילת נצרים.

עו"ד שרון שטיין: הויכוח יהיה לגבי חלוקת הזמן, מתי הם מסרו את השטח,

מר ג'והר חלבי: יש ויכוח. יש השגות.

מר יוסי חן: התחילו לשלם אבל על הדבר הזה?

עו"ד שרון שטיין: נבו וניצני אריאל גם כן שילמו חלק.

מר ג'והר חלבי : ניצני אריאל שילמו צ'ק ונבו שילמו חלק. יש בין העירייה לבין נבו מחלוקת רצינית על התשלום, כן צריך לשלם ארנונה, לא צריך לשלם. מנסים להתחמק בכל דרך.

עו"ד שרון שטיין : הוא טוען שיש לו איזה הסדר עם החברה הכלכלית, שהוא לא רלוונטי בכלל.

מר יחיאל טוהמי : לא, הם טוענים שמוסלאח צריך לשלם את זה.

מר אלי שבירו : אני חושב שצריך לבדוק את הנושא הזה, אבל,

מר ג'והר חלבי : לא, זה בבדיקה.

מר יוסי חן : אנחנו נקבל בסוף נתון כמה היתה הגביה לכל שנה?

מר ג'והר חלבי : יוסי, חברי, אני אשמח לקבל כל שקל ממוסלאח, אל תדאג.

מר יוסי חן : אבל אני רוצה לדעת כמה זה.

מר ג'והר חלבי : אין בעיה.

מר יוסי חן : כמה כל שנה גבית ממוסלאח.

מר ג'והר חלבי : הוא מחויב.

מר יוסי חן : אתה יכול להגיד לי מה החיוב? מה סכום החיוב שיש שם?

עו"ד שרון שטיין : תראה, סכום אני לא יודע, אבל מה שהיה,

מר יוסי חן : אני רוצה לדעת.

עו"ד שרון שטיין: הוא לא יזכור את זה בעל פה. זה שיש את המספר, זה לא אומר שהוא,

מר יוסי חן: אני מכיר את ג'והר, תאמין לי, הוא ישן עם המספרים בראש.

עו"ד שרון שטיין: לא, לא, לא, לא כשהוא מכין תקציב.

מר אלי שבירו: בואו נתקדם.

מר יוסי חן: זו שאלה אחת. שאלה שניה,

עו"ד שרון שטיין: שניה, רק בשביל להפיס את דעתך בעניין הזה, הסיכום היה סיכום שאנחנו מגיעים איתם, מאחר והיה ויכוח לגבי מועדי התשלום של כל אחד מהם ומי מגיש השגות, הרי בסך הכול לכל אחד יש זכות להגיש השגה על שומת הארנונה, הגענו להסדר גם עם נבו וגם עם מוסלאח על מועדים להגשת ההשגות. נבו הגישו השגה על החיוב בארנונה שלהם, אנחנו צריכים להוציא להם תשובה. מוסלאח לדעתי לא הגיש השגה, והסיכום איתם במפורש שאנחנו חוזרים, אם הוא לא עושה את זה, אנחנו חוזרים לאותה נקודה של הליכי הגביה, שזה עיקול זכויות שיש לו בקרקע. זאת אומרת, אם יש לו שמה מגרשים לדעתי שהם שלו, או בכלל בתחום העיר, ואנחנו מצליחים לאתר, אנחנו מעקלים לו אותם.

מר ג'והר חלבני: סליחה, אני חושב, פשוט מאד הנושא של שכונת מוסלאח זה גם נוח לגביה בעתיד, מסיבה אחת – אף אחד לא יקבל טופס 4 אם הוא לא הסדיר את החוב.

עו"ד שרון שטיין: גם הם יודעים את זה. גם נצרים וגם,

מר ג'והר חלבני: אותן חברות, אנחנו חתומים איתם,

מר יוסי חן: אלה שרכשו את המגרש ובטח חייבים כסף למוסלאח,

עו"ד שרון שטיין: לא, לא למוסלאח, לעירייה.

מר ג'והר חלבי: הם חייבים לעירייה, כי יש מחלוקת על התקופה ממתו מתחילים לחייב אותם.

מר יוסי חן: אבל הם רכשו ממנו את המגרש, נכון, ממוסלאח?

מר ג'והר חלבי: כן.

מר יוסי חן: מן הסתם אני מאמין שיש ביניהם איזו התחשבנות פנימית.

מר ג'והר חלבי: כן.

מר יוסי חן: אם הם יידעו שהם לא מקבלים טופס 4, כמו שאתה אומר, אז הם יבינו שהם צריכים להשאיר כסף בצד.

מר ג'והר חלבי: יוסי, הם יודעים את זה.

עו"ד שרון שטיין: הם יודעים את זה.

מר יוסי חן: או קיי.

מר ג'והר חלבי: והוא כתב להם באישור העברת זכויות.

עו"ד שרון שטיין: הם היו לחוצים לקבל אישור מותנה בשביל ללכת לסגור את החוזים שלהם, את ההעברה ממנו אליהם במינהל. הסכמנו להוציא להם אישור מותנה. זה אפרופו הויכוח שגם היה על החוב לתאגיד המים. אישור מותנה רק בשביל שיילכו לגמור את החוזים. אבל נאמר להם במפורש שאנחנו לא נאשר, העירייה לא תוציא אישורים להעברת זכויות. כי איפה החשש? החשש הוא שהוא ימכור את המגרשים,

מר יוסי חן : ויילך.

עו"ד שרון שטיין : נבו, הם ימכרו את המגרשים, חלק "מוכרים לעצמם", חלק הם מוכרים לצדדים שלישיים, ואחרי זה יבוא הבן אדם ויגיד – טוב, תביאו לי את המגרש. נגיד לו – אדוני, יש חוב ארנונה.

מר יוסי חן : זה החשש שלי. שלא תחשוב שאני,

עו"ד שרון שטיין : לא, אבל אמרנו להם והם לקחו על עצמם התחייבות שלכל התקשרות, וגם בהזדמנות שאנחנו נצליח "לאתר" את האנשים שרכשו, הם יידעו, לא יאושרו העברות זכויות לרוכשים, לא מהם ולא מניצני אריאל, עד שכל החובות על המגרשים האלה מנוכים.

מר אלי שבירו : מה הסעיף השני שרצית לדבר עליו?

מר יוסי חן : הסעיף השני זה לגבי המרכז האוניברסיטאי. אנחנו יכולים לקבל הערכה פחות או יותר מה סדר הגודל שעיריית אריאל גובה מהמרכז? על כל המרכז, מעונות, לא מעונות, כל מה שיש שם.

מר ג'והר חלבי : כמיליון וחצי.

מר יוסי חן : כמיליון וחצי ממיסי עירייה.

מר אלי שבירו : טוב, אנחנו נצביע עכשיו על הדו"ח. מי בעד לקבל את ההמלצות של הדו"ח? פבל?

מר פבל פולב : בעד.

מר אלי שבירו : פה אחד.

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2010.

מר אלי שבירו: אנחנו עוברים לנושא האחרון, זה הפרוטוקול של ישיבת ועדת ביקורת.

מר אריה ברסקי: לא, זה הפרוטוקול.

מר אלי שבירו: גמרנו את זה ביחד.

מר אריה ברסקי: כן, כן, הם משולבים זה בזה.

מר אלי שבירו: שילבנו את הכול ביחד?

מר אריה ברסקי: בהחלט.

מר אלי שבירו: בזה סיימנו?

מר אריה ברסקי: אנחנו הרי הצבענו על המלצות וסיכום של ועדת הביקורת.

מר פבל פולב: לפני שאתה סוגר, אנחנו סיימנו?

מר אלי שבירו: כן, אנחנו באופן עקרוני סיימנו.

מר פבל פולב: יש לי שאלה, אני לא יודע אליך או למי שרלוונטי. אנחנו בישיבה האחרונה הבנו, ראינו פה עד דמעות פרידה מהמנכ"לית. אני רוצה שמישהו יענה לי באיזה סטטוס היא נמצאת היום בתקציב העירייה, האם המשכורת והכול. מישהו יכול לענות לי?

מר אלי שבירו : אני לא מכיר את זה, לא יודע לתת לך תשובה.

גב' נאוה בן הרוש : המנכ"לית היום בסטאטוס של פרויקטורית של החברה הכלכלית והיא בעצם עושה את זה עד הקמת החברה.

מר פבל פולב : בשכר?

גב' נאוה בן הרוש : בשכר, כן.

מר אריה ברסקי : שכר מהחברה.

גב' נאוה בן הרוש : מהחברה.

מר פבל פולב : היא עובדת עירייה?

מר יוסי חן : אני לא זוכר שאנחנו אישרנו אותה בשכר. אנחנו אישרנו אותה בהתנדבות. במפורש האישור היה בהתנדבות ואנחנו לא אישרנו אותה בשכר. אז אם זה בשכר,

עו"ד שרון שטיין : היא עובדת בחברה, היא לא עובדת עירייה.

מר אלי שבירו : אני מציע שתעלה את זה כשאילתא ואני אדבר גם עם רון.

מר יוסי חן : אני אעלה את זה, בבקשה. אנחנו במפורש, תלכו לזה, אנחנו אישרנו אותה בהתנדבות כשהיא היתה מנכ"לית. לא אישרנו אותה בשכר וגם אין כוונה לאשר אותה בשכר, אני מודיע לכם עכשיו.

עו"ד שרון שטיין : אתה לא מאשר כלום. היא עובדת של החברה הכלכלית, היא לא עובדת של העירייה. היא לא עובדת עירייה.

מר יוסי חן : אז בוא אני אגיד לך, קודם כל זה מינהל לא תקין. כשאתה לוקח עובד ואתה מעביר אותו, בגלל שיש לו איזה צינור, חוק שעבר בכנסת, צינור למנכ"לים, ואתה מעביר אותו למקום אחר, אתה מנסה למעשה לעבוד על החוק. ואני מודיע לכם, זה יחזור לשמה. מי שקיבל את החוק, הוא ביקש את השאלה הזו והוא יבדוק, ואני מציע דווקא לך, אריה, פה בקטע הזה, אתה לא יכול להעביר סעיף מסעיף ולהגיד – היום היא לא מנכ"לית, היום היא מנהלת הזה. למרות שאני אומר, בנוסף, את הנושא של התאגיד אנחנו לקחנו, הצבענו עבודה בהתנדבות, לא בשכר.

(מדברים ביחד)

מר יעקב עמנואל : החברה הזאת, החברה הכלכלית, היא חברה בת של העירייה, היינו-הך, זה מסונכרן. אסור למנות עובדים שמה בשכר.

עו"ד שרון שטיין : מאיפה המצאת את הדבר הזה?

מר אלי שבירו : קודם כל, אני רוצה להגיד לפרוטוקול, לפי מה שזכור לי באמת אנחנו הצבענו כאן שהמנכ"לית שסיימה את התפקיד תעזור לראש העיר בהקמת החברה בהתנדבות.

עו"ד שרון שטיין : זה לא נכון.

מר יוסי חן : יותר מזה, גם ראש העיר אמר שהיא תפסיד הרבה כסף.

גב' שירה דקל : אבל מי אמר את זה? מי דיבר על זה?

מר יעקב עמנואל : אף אחד לא דיבר על זה.

מר יחיאל טוהמי : אני חושב שראש העיר, רון נחמן אמר את זה.

מר אלי שבירו : הוא אמר את זה בישיבה.

מר יחיאל טוהמי : הוא לא אמר בחינם. הוא אמר – אני ממנה אותה, יש פרוטוקול, תפתחו אותו – אני ממנה אותה להקים,

מר פבל פולב : חבל על הדיבורים, תקרא את הפרוטוקול.

מר יחיאל טוהמי : אני ממנה אותה להקים,

מר יוסי חן : כשהיא היתה מנכ"לית מינינו אותה והצבענו בשבילה, כשהיא היתה מנכ"לית. לא בנוסף.

מר יחיאל טוהמי : נכון, זה מה שהיה. לא דיברו על שכר, לא דיברו על שום דבר. מי בכלל דיבר? מי הזכיר את המילה התנדבות?

מר אלי שבירו : מה שאני מבקש זה לסגור את הישיבה. הישיבה סגורה. תודה רבה.

נאווה בן הרוש

מ"מ מנכ"ל העירייה

רון נחמן

ראש העירייה

ריכוז החלטות

החלטה: הוחלט פה אחד לאשר את המלצות וסיכומי מבקר העירייה והוועדה לענייני ביקורת בענייני הליקויים שהועלו בדו"ח הביקורת המפורט של מבקר משרד הפנים לשנת הכספים 2010.